

UZASADNIENIE

do wyroku z dnia 15 marca 2017r. sporządzone – w związku z treścią wniosku o uzasadnienie – na podstawie art. 424 § 3 k.p.k.

Wyrokiem z dnia 15 marca 2017r. Sądu Rejonowy w Biskupcu uznał A. S. za winnego tego, że w dniu 18 grudnia 2016 roku w B. na ul. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki B. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz będąc uprzednio skazanym prawomocnie orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach sygn. akt IIK 486/13, za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i za to z mocy art. 178a§4 kk skazał go i wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Przestępstwo z art. 178a§1 kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym.

Stanem nietrzeźwości zgodnie z art. 115 § 16 jest; a) zawartość alkoholu we krwi przekraczająca 0,5 promila albo prowadząca do stężenia przekraczającego tę wartość; b) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekraczająca 0,25 mg albo prowadząca do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony w wydychanym powietrzu miał 1, 29 mg/l alkoholu, stwierdzić zatem należy, iż znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierował samochodem a więc niewątpliwie pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, na ul. (...) w B..

Zgodnie z art. 178a§ 4 kk – obowiązującego od dnia 1 lipca 2010r. karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat podlega „(...)sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo”.

Oskarżony był zaś skazany za czyn z art. 178a§1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach w sprawie IIK 486/13. Wyrok ten jest jedynym zapadłym wobec oskarżonego. Orzeczona w tym wyroku kara grzywny wykonana została w dniu 29 lipca 2016r. a zatem w dacie popełnienia czynu skazanie to **nie uległo** zatarciu.

Na podstawie art. 42§3 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18 grudnia 2016r.

Czyn z art. 178a§4 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 5 a zatem wymierzona kara ukształtowana została w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd wziął od uwagę umyślność i pełną świadomość łamania prawa , uprzednią karalność oskarżonego za tożsame przestępstwo oraz stan nietrzeźwości ponad pięciokrotnie przekraczający kodeksowy próg.

Jako zasadniczą okoliczności łagodzące Sąd wziął pod uwagę przyznanie się do winy oraz fakt poruszania się w porze zmniejszonego ruchu drogowego.

Oskarżony w niniejszej sprawie wniósł o niewymierzanie mu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania.

Wniosek taki nie może zostać uwzględniony. W niniejszej sprawie o jakichkolwiek wyjątkowych okolicznościach uzasadniających niewymierzenie oskarżonemu kary przewidzianej w sankcji art. 178a§4 kk. nie można mówić biorąc pod uwagę okoliczności obciążające. Zauważyć też należy, iż oskarżony jest osoba bezrobotną, członkiem jego rodziny nie pozostają na jego utrzymaniu – jego dzieci są bowiem pełnoletnie. Nienajlepszy zaś stan zdrowia nie jest okolicznością tego rodzaju aby odstępować od zasadniczej sankcji przewidzianej przez art. 178a§4 kk.

Na podstawie art. 43a §2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie środka karnego jest obligatoryjne a ukształtowany został on w minimalnej granicy ustawowego zagrożenia.

Biorąc pod uwagę orzeczoną karę oraz wysokość środka karnego a także fakt, iż oskarżony nie pracuje i nie osiąga dochodów Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił go od kosztów sądowych